

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 232/2023
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ена Челекетић, адвокат из ..., против туженог Града Ваљева, Градска управа Ваљево, кога заступа Градско правобранилаштво Града Ваљева, ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2892/22 од 28.10.2022. године, у седници већа одржаној 02.02.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2892/22 од 28.10.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2892/22 од 28.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потрђена пресуда Вишег суда у Ваљеву П1 8/21 од 24.05.2022. године, исправљена решењем истог суда П1 8/21 од 27.06.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да је тужилац, у периоду од 28.06.2018. године до подношења тужбе, трпео злостављање на раду од стране туженог као послодавца, на тај начин што тужени тужиоцу није делегирао конкретне радне задатке, није га укључивао у процес рада (не учествује на састанцима), није му омогућио професионално усавршавање и едукацију нити средство рада- исправни рачунар, да се наложи туженом да отклони последице злостављања и забрани предузимање или понављање наведених и других радњи према тужиоцу, да се обавезе тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, исплати износ од 250.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате и да се пресуда о трошку туженог објави у дневном листу „Политика“. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.400,00 динара. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник

РС”, бр. 72/2011....18/2020, у даљем тексту: ЗПП) па је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/2010), спор због злостављања на раду или у вези са радом је радни спор. Ставом 5. истог члана прописана је сходна примена Закона о парничном поступку у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, уколико Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Зато се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП, а у делу који се односи на потраживање у новцу (накнаду штете) члан 403. став 3. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари са захтевом за утврђење злостављања на раду и накнаде штете, поднета је 29.12.2021. године. Вредност предмета спора побијеног дела је износ од 250.000,00 динара. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 117,5588 динара, па вредност предмета спора побијаног дела представља динарску противвредност износа 2.126,60 евра.

Како се у конкретном случају не ради о спору из члана 441. ЗПП, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**